

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2To/74/2015  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4311011063  
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2016  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4311011063.2

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému U. V. a spol., pre prečin sprenevery vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b/ k § 213 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného U. V., proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 08.07.2015 sp. zn. 2T/217/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 02.03.2016, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného U. V. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného U. V. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania v bode 1/ prečinu sprenevery vo forme účasti podľa § 21 ods.1 písm. b/ Tr. zák. k § 213 ods.1 Tr. zák. a v bode 2/ zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

1/ Obžalovaní U. V., Z. V. a M. X.:

po predchádzajúcej vzájomnej dohode uzavretej dňa 26.01.2011 v čase medzi 08.00 a 11.00 hod., na návrh obvineného U. V. v pohostinstve u K. v Leviciach si obvinení Z. V. a M. X. v ten istý deň asi o 11.00 hod. v požičovni náradia v železiarstve K-Mat, na ul. Z. v Leviciach, vypožičali búracie kladivo modrej farby značky Makyta, výrobné číslo 11337, ktoré následne predali tretej osobe za sumu 100,-- Eur, pričom obvinený U. V. ich čakal pred požičovňou a takto získané finančné prostriedky po rozdelení použili pre vlastnú potrebu, čím poškodenému C.. U. N. spôsobili škodu vo výške 430,--Eur,

2/ Obžalovaný U. V.:

dňa 17.03.2011 asi o 19.00 hod., na začiatku mestského parku, pri rodinnom dome č. X, na ulici Z. v Leviciach, vyskočil pred po chodníku idúceho poškodeného X. F., ktorého chytil rukami za koženú bundu pod krkom, ťahal ho, čomu sa poškodený bránil tak, že chytil obvineného rukami za bundu pod krkom a pri vzájomnom natáhaní obvinený zhodil z tváre okuliare poškodenému a rukou vybral z vnútorného vrecka koženej bundy poškodenému koženú peňaženku, v ktorej sa nachádzala finančná hotovosť vo výške 85,- Eur, občiansky prekaz, preukaz poistenca zdravotnej poisťovne Union, klubová karta Quatro a karta Quatro na zľavy na meno poškodeného, ktorého následne zhodil na zem a z miesta činu ušiel, čím poškodenému X. F. spôsobil škodu vo výške 95,-Eur.

Súd I. stupňa I. podľa § 44 Tr. zák. u obžalovaného upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., nakoľko trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/127/2010 zo dňa 16.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/17/2011 zo dňa 10.05.2011 považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočnú.

II. podľa § 188 ods.1 Tr. zák. za použitia § 38 ods.2, ods.7 Tr. zák., s prihliadnutím na pritažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 42 ods.1 Tr. zák. v zmysle zásad § 41 ods.2 Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 roky a 8 mesiacov, s tým, že

na výkon uvedeného trestu zaradil obžalovaného podľa § 48 ods.2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Keďže obžalovanému ukladal súd I. stupňa súhrnný trest, zároveň zrušoval výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. OT/56/2013 zo dňa 28.06.2013, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. obžalovanému ukladal aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky.

Po vyhlásení rozsudku dňa 08.07.2015 obžalovaný uviedol, že si ponecháva lehotu na podanie opravného prostriedku. Rozsudok súdu I. stupňa bol obžalovanému doručený dňa 14.09.2015. Prostredníctvom obhajkyne podal odvolanie voči rozsudku súdu I. stupňa, ktoré súdu I. stupňa bolo doručené dňa 29.09.2015. Keďže obžalovaný bol nesprávne poučený súdom I. stupňa o možnosti podať odvolanie do 15-tich dní, pričom nebol poučený od akej doby táto lehota plynie, odvolací súd lehotu na podanie odvolania počítal odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku obžalovanému, teda v jeho prospech.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré obžalovaný zaslal prostredníctvom svojej obhajkyne, namietal rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o vine a treste v bode 1/, 2/ napadnutého rozsudku a to aj čo do konania, ktoré rozsudku predchádzalo.

Ohľadom bodu 1/ uviedol, že sa nestotožnil s názorom súdu I. stupňa, ktorým ho uznal vinným v bode 1/ z toho dôvodu, že výpovede Z. V. a M. X. považoval za tendenčné a nepravdivé, evokujúce až akési spriahnutie sa proti nemu s cieľom mu poškodiť a hodiť na neho vinu. Uviedol, že oboch obžalovaných poznal iba z vídenia a nerozumel tomu, prečo niečo také proti nemu tvrdili.

Ohľadom bodu 2/ poukázal na svedeckú výpoveď poškodeného X. F., ktorý pri rekognícii dňa 18.03.2011 v prvej časti po prezretí reálnych figurantov najskôr označil za osobu páchatela osobu pod poradovým číslom 4, teda nie jeho, a až neskôr po preskúpaní figurantov označil za osobu páchatela osobu pod poradovým číslom 5, teda jeho osobu. Rovnako poukázal na výpoveď svedka L. X., ktorý pred prepadnutím poškodeného mal vidieť, že obžalovaný, teda jeho osoba, mal možnosť vidieť finančnú hotovosť, ktorú mal pri sebe poškodený. Táto skutočnosť nepreukazovala jeho vinu.

Vyslovil názor, že súd I. stupňa nepostupoval správne pri hodnotení dôkazov, pretože na základe vykonaných dôkazov nebolo preukázané, že skutkov uvedených pod bodmi 1/ a 2/ rozsudku sa dopustil. V zmysle zásady in dubio pro reo mali byť vyhodnotené dôkazy a pochybnosti o jeho vine mali byť vyhodnotené tak, že mal byť oslobodený spod obžaloby v bode 1/ a 2/ napadnutého rozsudku.

Navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. zrušil a vec vrátil tomuto súdu na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozhodol vo veci sám tak, že ho podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodí spod obžaloby.

Verejné zasadnutie odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného podľa § 293 ods.7 Tr. por., keďže obžalovaný požiadal, aby bolo vykonané v jeho neprítomnosti.

Obhajkyňa obžalovaného na verejnom zasadnutí zotrvala na písomných dôvodoch odvolania a navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a vec vrátiť tomuto súdu, aby prehodnotil vykonané dôkazy. V prípade, ak by sa odvolací súd s týmto návrhom nestotožnil navrhla zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby v bode 1/, ako aj v bode 2/ napadnutého rozsudku podľa § 285 písm. c/ Tr. por.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedla, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považuje za zákonný a správny. Súd I. stupňa správne zistil skutkový stav, vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil a dospel k správne právnemu názoru. Vina obžalovaného bola tak v bode 1/, ako aj v bode 2/ preukázaná. V bode 1/ nielen výpoveďami spoluobžalovaných, ale aj svedeckými výpoveďami, ktorými bolo jednoznačne preukázané, že sa podieľal na konaní uvedenom v bode 1/. Čo sa týka konania v bode 2/ napadnutého rozsudku, súd I. stupňa správne vychádzal z výpovede poškodeného a vykonanej rekognícii. Následne správne dospel k záveru o treste, keď za konanie pod bodom 1/ upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie a za skutok pod bodom 2/ správne ukladal súhrnný trest, pričom tento trest nie je možné považovať za neprimerane prísny, skôr za veľmi mierny a to vzhľadom na to, že išlo o trest súhrnný. Navrhla preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Súd I. stupňa na základe zákonného a úplného dokazovania náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por.. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanoveniami § 168 ods. 1 Tr. por., súd I. stupňa v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, pretože pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Odvolací súd po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa plne stotožnil so závermi súdu I. stupňa tak ohľadom viny, ako aj uloženého trestu. Orgány činné v trestnom konaní, ako aj súd vykonávali dôkazy zákonným spôsobom v súlade s Trestným poriadkom. Aj keď obžalovaný popieral, že by sa dopustil tak konania v bode 1/ ako aj v bode 2/ napadnutého rozsudku, súd I. stupňa správne poukázal na vykonané dôkazy, tieto správne vyhodnotil tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne a správne dospel k právnomu záveru.

Ohľadom skutku pod bodom 1/ aj odvolací súd bol toho názoru, že vina obžalovaného bola preukázaná predovšetkým výpoveďou obžalovaných Z. V. a M. X., ktorí presne popísali ako k tomuto skutku došlo a čo mu predchádzalo. Tu odvolací súd poukazuje na podrobne rozobrané výpovede hore uvedených spoluobžalovaných, pričom nemal dôvod spochybňovať tieto výpovede a to aj z toho dôvodu, že korešpondovali so svedeckými výpoveďami svedkov, ktorí boli v konaní vypočutí.

Súd I. stupňa správne ustálil vinu obžalovaného pod bodom 2/ napadnutého rozsudku predovšetkým na základe výpovede poškodeného X. F., ktorý obžalovaného jednoznačne opoznal ako páchatela trestného činu. Pokiaľ obžalovaný namietal vykonanú rekogníciu a poukazoval na to, že poškodený ho v rámci prvej časti vykonávanej rekognície neoznačil ako páchatela, tu odvolací súd poukazuje na závery súdu I. stupňa o tom, že poškodený sa pri vykonávanej rekognícii zľakol a nemal odvahu označiť obžalovaného ako páchatela trestného činu. Súd I. stupňa sa dostatočne vysporiadal s danou skutočnosťou, keď aj v odôvodnení napadnutého rozsudku rozobral tieto námietky obžalovaného uvádzané v odvolaní.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania a vyhodnotení dôkazov následne správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného v bode 1/ ako prečin sprenevery vo forme účasti podľa § 21 ods.1 písm. b/ Tr. zák. k § 213 ods.1 Tr. zák., pretože úmyselne naviedol spoluobžalovaných Z. V. a M. X. na spáchanie trestného činu tým, že si prisvojili cudziu vec, ktorá bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku škodu malú. V bode 2/ napadnutého rozsudku súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods.1 Tr. zák., pretože proti poškodenému X. F. použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci - koženej peňaženky, v ktorej sa nachádzal finančná hotovosť a rôzne preukazy poškodeného.

Pri ukladaní trestu súd I. stupňa správne vyhodnotil, že je potrebné, vzhľadom na ďalšie odsúdenia obžalovaného ukladať dva tresty. Za konanie pod bodom 1/ napadnutého rozsudku súd I. stupňa upustil podľa § 44 Tr. zák. od uloženia súhrnného trestu, s poukazom na uložený trest rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 4T/127/2010 zo dňa 16.02.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 3To/17/2011 zo dňa 10.05.2011, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace s tým, že tento uložený trest považoval na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Za konanie pod bodom 2/ napadnutého rozsudku súd I. stupňa ukladal obžalovanému súhrnný trest za použitia ustanovenia § 38 ods.2, ods.7 Tr. zák., s prihliadnutím na pritažujúce okolnosti uvedené v § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., teda spáchania viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenie

obžalovaného. Pokiaľ súd I. stupňa ukladal obžalovanému nepodmienečný súhrnný trest v trvaní 3 roky a 8 mesiacov, tak ako poukázal prokurátor na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, nemožno považovať za neprimerane prísny a to vzhľadom na predchádzajúce odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. OT/56/2013 zo dňa 28.06.2013. Súd I. stupňa správne prevzal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky z trestného rozkazu Okresného súdu Levice sp. zn. OT/56/2013 zo dňa 28.06.2013, keďže obžalovanému tak ako je hore uvedené ukladal súhrnný trest k tomuto trestnému rozkazu.

Odvolací súd tu však poukazuje, že súd I. stupňa mal výraznejšie oddeliť, ktorý výrok o treste resp. o upustení od uloženia súhrnného trestu, sa týka ktorého skutku uvedeného v napadnutom rozsudku. Nebolo to však pochybením, ktoré by viedlo odvolací súd k zrušeniu napadnutého rozsudku, pretože súd I. stupňa túto skutočnosť vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.